

3. Veľkonočná nedeľa B

**Pozrite na moje ruky a nohy: ja som to.
Dotknite sa ma a presvedčte sa. (Lk 24,39)**

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 3,13-15.17-19

Peter prehovoril k ľudu: "Boh Abraháma, Izáka a Jakuba, Boh našich otcov, oslávil svojho Služobníka Ježiša, ktorého ste vydali a zapreli pred Pilátom, keď on rozhodol, že ho prepustí. Zapreli ste Svätého a Spravodlivého. Vraha ste si žiadali prepustiť a Pôvodcu života ste zabili. No Boh ho vzkriesil z mŕtvych; my sme toho svedkami.

Viem, bratia a sestry, že ste to z nevedomosti urobili, vy aj vaši predstavení. Boh však takto splnil, čo vopred oznámil ústami všetkých svojich prorokov, že totiž jeho Kristus musí trpieť.

Kajajte sa teda a obráťte sa a vaše hriechy budú zotreté."

Druhé čítanie

1. Jánov list 2,1-5a

Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale ak niekto zhreší, máme u Otca zástancu: Ježiša Krista, Spravodlivého. On je zmierna obeta za naše hriechy; a nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta.

Podľa toho vieme, že sme ho poznali, ak zachovávame jeho prikázania. Kto hovorí: "Poznám ho," a nezachováva jeho prikázania, je luhár a niet v ňom pravdy. Kto však zachováva jeho slovo, v tom je Božia láska skutočne dokonalá.

Evanjelium

Lukáš 24,35-48

Učeníci vyrozprávali, čo sa stalo cestou a ako spoznali Ježiša pri lámaní chleba.

Kým rozprávali, on sám zastal uprostred nich a povedal im: "Pokoj vám!" Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: "Prečo ste zmätení a prečo vám v srdci vznikajú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy: ja som to. Dotknite sa ma a presvedčte sa: duch nemá telo a kosti a vidíte, že ja mám." Po týchto slovách im ukázal ruky i nohy.

Keď tomu od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili, povedal im: "Máte tu niečo na jedenie?" Podali mu kus pečenej ryby. Vzal si a pred nimi jedol.

Potom im povedal: "Kým som bol ešte s vami, povedal som vám, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch."

Vtedy im otvoril myseľ, aby pochopili Písmo, a povedal im: "Napísané je, že Kristus bude trpieť a na tretí deň vstane z mŕtvych; v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc Jeruzalemom, ohlasovať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami."

Na zamyslenie

"Sú tri cesty poznania: tá najušľachtilejšia cesta je myslenie, tá najpohodlnejšia cesta je napodobňovanie, tá najťažšia cesta je skúsenosť." (pripisované Laotseovi) Nasledovanie Krista sa odohráva na ceste skúsenosti. Tá skúsenosť je naviazaná na krížovú cestu. Radi by sme sa vyhli krížu, hlavne tam, kde neexistuje skutočná odpoveď na otázku o zmysle utrpenia... Zmŕtvychvstanie bez kríža nie je možné – aj keď nám veľa vnútorných a vonkajších hlasov nahovára niečo iné. Túto pravdu môže potvrdiť ten, ktorý pretrval veľa menších a väčších skúsenosti s umieraním.

Pre nás kresťanov je dôležitá skúsenosť a viera, že zostáva pri trpiacom a zotročenom ľudstve až po smrť a že Zmŕtvychvstanie vychádza z kríža. Evanjelium hovorí jasne: "Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja." Zmŕtvychvstalý Kristus zostáva tým Ukrižovaným a nie nejakým Duchom, ktorého si apoštoli vytvorili v predstavách. On žije odteraz v inej dimenzii skutočnosti. Apoštoli Ho ale vnímajú ako toho istého. Spoločné stolovanie zvyrazňuje ešte jeden ďalší aspekt totožnosti: ten, ktorý sa im teraz ukázal je ten istý, ktorý pred smrťou slávil so svojimi Eucharistiou pri spoločnom stole. To dokazuje, že Zmŕtvychvstalý je živý tam, kde jeho apoštoli tradujú spoločenstvo stola (Eucharistiou!). Lukáš opisuje apoštolov, ktorí sa ľakajú, majú pochybnosti. To ich robí vierohodnými. To nie oni vymysleli Veľkonočné posolstvo. Až stretnutie s Zmŕtvychvstalým Kristom urobilo z týchto prestrašených, bojzlivých a bezvýznamných ľudí vierohodných svedkov. Takto sa mohlo Ježišovo posolstvo dlhodobo rozširovať po celom svete a mnohí ľudia mohli uskutočniť stretnutie so Zmŕtvychvstalým vo svojom živote.

Vo svetle Zmŕtvychvstania sa objasňuje minulosť a naznačuje budúcnosť. Čo to znamená pre náš život ako veriacich? Tak ako prvý kresťania vtedy, sme aj my dnes pozvaní rozhodnúť sa pre Boha, ktorý sa definitívne preukázal skrze Zmŕtvychvstanie Krista ako Boh, ktorý nechce smrť, ale život. Boh chce spolu s nami tvoriť ľudské dejiny, tzn. jeho odpoveď je vždy úplne konkrétna na nejaký osobný krok nášho života. Avšak tento proces s každým z nás má – ľudský pozerajúc – nie vždy iba pozitívne následky: kto sa rozhodne pre Boha, a teda pre život a pre spásu, dostáva sa často do konfliktu s vnútornými a vonkajšími záujmami a mocou. Ak to pocítíme, prežijeme utrpenie dodatočné k utrpeniu, ktoré sa i tak vzdáľuje našej možnosti ovplyvniť to. Aj tak ale môžeme aj my, tak ako apoštoli, vždy nanovo dôverovať Božiemu príslubu: Boh života a slobody nedopustí, aby smrť a utrpenie mali posledné slovo.

Každý z nás chce žiť zmysluplným životom. Ak sa nám podarí urobiť Kristovo Zmŕtvychvstanie stredobodom našej viery a z toho žiť, nič viac nás nedokáže definitívne viesť do smrti a strachu. To znamená, že nielen náš život získa viac slobody a nádeje, ale že túto nádej a voľnosť budeme môcť dávať ďalej iným ľuďom. Boh chce – v živote každého v malom a v živote Cirkvi vo veľkom – kráčať s nami tou cestou. On chce spolu s nami ako láskyplný partner formovať život; a tieto dejiny života a lásky s Bohom sú dejinami Veľkej Noci.